

**ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΙΕΡΙΔΗ - ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ
ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ - 150 ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ**

Στην αρχή της οδού Ζήνωνος Κιτιέως στέκει αγέρωχο εδώ και αρκετά χρόνια το οικογενειακό κληροδότημα της γενιάς των Πιερίδηδων, το αρχοντικό που χαιρέτησε με τη δόξα του την ιστορία και την Κύπρο και αξιώθηκε να δει τη Λάρνακα μεγάλο εμπορικό κέντρο. Σήμερα αυτό είναι γνωστό ως Μουσείο Πιερίδη, χάρη στην ευγενική προαίρεση του τελευταίου απόγονου Δημήτρη Ζ. Πιερίδη να δωρήσει την οικογενειακή αρχαιολογική συλλογή του στο ομώνυμο Ίδρυμα, στο οποίο αντιπροσωπεύεται η πόλη των Κιτιέων και το Τμήμα Αρχαιοτήτων.

Είναι μια ιδιωτική συλλογή με υπέρμετρη αρχαιολογική αξία, και ταυτόχρονα η πλουσιότερη σε Κυπριακές αρχαιότητες. Ανάμεσα σ' αυτές, το μεγάλο χαλκολιθικό ειδώλιο, το μεγαλύτερο που βρέθηκε μέχρι σήμερα στην Κύπρο, η εξαιρετή συλλογή μεσαιωνικών αγγείων, τα γυάλινα δοχεία, τα χαλκολιθικά αγγεία, όπως και τα μεγάλα αγγεία από το τέλος της πρώιμης εποχής του χαλκού. Επίσης το ειδώλιο της θεάς με τα ανυψωμένα χέρια, η μεγάλη σειρά των λυχαριών, είναι μερικά μόνο δείγματα της πλούσιας και μοναδικής αυτής συλλογής που για 150 χρόνια ζει κάτω από τη φροντίδα της οικογένειας στο παλιό αρχοντικό της Λάρνακας.

Κι αυτά με το σχήμα, το χρώμα και τη μακραίωνη ιστορία τους μιλούν τόσο γι' αυτό τον τόπο που λέγεται Κύπρος όσο και για την παράδοση της οικογένειας. Κι οι πέντε γενιές πρόξενοι, αρχαιόφιλοι, βιβλιολάτρες, βλαστάρια όλοι τους πατρογονικών ιδεωδών, έγραψαν και γράφουν βαθιά ένα μέρος της ιστορίας του τόπου μας.

Η ιστορία αρχίζει γύρω στα 1772, όταν εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Κύπρο ο Demetrio Corella, Ζακυνθινός έμπορος ενετικής καταγωγής, αφήνοντας 3 γενιές Δραγομάνων μέχρι τη γέννηση του Πιεράκη Κορέλλα ή Δημητρίου προκριτού στη Λάρνακα, θύματος της τουρκικής βαρβαρότητας ο οποίος απαγχονίστηκε από τους Τούρκους το 1821. Διατηρούσε φιλικές σχέσεις με τον Αρχιεπίσκοπο Κυπριανό, αφού ο τελευταίος του έστειλε συγχαρητήριο γράμμα για τη γέννηση του Δημητρίου. «Κυπριανός ελέω Θεού Αρχιεπίσκοπος Νέας Ιουστινιανής και πάσης Κύπρου...».

Ο Πιεράκης από το γάμο του με τη Μαριού Καρύδη απέκτησε 4 παιδιά μεταξύ αυτών και τον Δημήτριο που μετά τον αποκεφαλισμό του πατέρα του μετονομάστηκε σε Πιερίδη (1811-1895). Τίμησε ο Δημήτρης Πιερίδης τη Λάρνακα με τις γνώσεις και την καλλιέργειά του. Σπούδασε φιλολογία στην Αγγλία και με την επιστροφή του στη Λάρνακα άρχισε να συγκεντρώνει αρχαιολογικούς θησαυρούς. Η Κύπρος ακόμα τουρκοκρατούμενη δεχόταν ανελέητα τη σύλληψη της ιστορίας και της παράδοσης, έτσι που οι θησαυροί της πλούτισαν τα μουσεία του εξωτερικού. Ο Δημήτριος Πιερίδης, από τους πρώτους συλλέκτες, διάλεξε τον καλύτερο τρόπο για να προστατεύσει την ιστορία.

Την αγάπη του τη μετέδωσε στους απογόνους του. Ο Ζήνωνας Πιερίδης (1839-1911) συνέχισε τη συλλογή, κι ευτύχησε να φέρει τον τίτλο του πρώτου Έλληνα Δημάρχου Λάρνακας. Επιλέγηκε μέλος της ομάδας για να μεταβεί το 1889 στο Λονδίνο και να μεταφέρει τους πόθους του Κυπριακού Λαού για απελευθέρωση.

Οι γιοί του Λουκής (1865-1933) και Δημήτριος (1870-1943), συνεχιστές του έργου του, ξεχώρισαν για το κύρος τους. Ο πρώτος διέθετε μια από τις πλουσιότερες βιβλιοθήκες της Κύπρου η οποία το 1951 δωρήθηκε από τον ανεπιό του Ζήωνα στο Αρχαιολογικό Μουσείο Λευκωσίας στη μνήμη του.

Το 1930 η οικογένεια φιλοξένησε τον τότε πρίγκιπα και μετέπειτα βασιλέα της Σουηδίας Γουσταύο Αδόλφο στο σπίτι της, αφού αντιπροσώπευε με προξενική ιδιότητα το Σουηδικό κράτος. Το αξίωμα αυτό κατέχει η οικογένεια για σχεδόν εκατό χρόνια.

Ο Ζήνωνας Πιερίδης (1900-1967), γιος του Δημητρίου, όπως και ο Δημήτριος, ο πατέρας του, αποτέλεσαν σημαντικές προσωπικότητες της Λάρνακας. Ο τελευταίος χρημάτισε Δήμαρχος και πέθανε με αυτό το αξίωμα.

Σήμερα ο Δημήτρης Πιερίδης, ο τελευταίος απόγονος διατηρεί συλλογή έργων σύγχρονης Ελληνικής Τέχνης, όπως και το ομώνυμο Ίδρυμα το οποίο σκοπό έχει την προώθηση και ανύψωση της πολιτιστικής ζωής του τόπου μας.

Η συλλογή Πιερίδη γεννήθηκε κι ακόμη ζει, γιατί θεμελιώθηκε πάνω στην αγάπη και το αξιολογικό κριτήριο μιας ολόκληρης γενιάς, ενώ ταυτόχρονα είχε την τύχη να προστατευθεί από την τούρκικη βαρβαρότητα, να αγαπηθεί πολύ κι έτσι να ζήσει στον χρόνο.

Ο χώρος που στεγάζεται σήμερα το Μουσείο αρχικά ήταν ένα μονόροφο σπίτι, μάλλον κυπριακού χαρακτήρα, χωμένο στις πορτοκαλιές και στα άνθη. Στις αρχές του 20ου αιώνα επεκτάθηκε, αφού είχε να προσφέρει τις υπηρεσίες του ως προξενείο, μουσείο και κατοικία. Έτσι σήμερα φέρει τη μορφή αρχοντικού παλιού αποικιακού ρυθμού που θυμίζει πολύ τις γειτονιές της Νέας Ορλεάνης.

Σήμερα μπορεί να δει κανείς, πέρα από τον αρχαιολογικό πλούτο της συλλογής, μια εξαιρετική συλλογή από αντικείμενα λαϊκής τέχνης, έπιπλα και υφαντά.

Κι αυτά όλα ζωντανεύουν χάρη στην παρουσία της Δέσποινας Θεοδώρας, η οποία με θέρμη μιλά για την Κύπρο και την παράδοσή της, πρεσβεύοντάς την επάξια σ' όλους τους επισκέπτες.

Τώνια Γεωργίου - Λοΐζου
Έφορος Μουσείου Πιερίδη
Λάρνακα